

ZA SVOBODU

6. září 1949

Vydává skupina-Pravda-Vítězí-v Holandsku

Vychází-podle možnosti a potřeby. Adresa redakce - ZA SVOBODU - Postbox 4001 Amsterdam

VZPOMÍNAJTE

T.G. MASARYK

† 14. září 1937

Dr. E. BENEŠ

† 3. září 1948

Jimi oběma vzrostla země naše, malého národa malá zem, o dvě hlavy nad svůj středoevropský formát.

Oba byli ještě za svého života chápáni jako symboly státní suverenity československé, samostatnosti státní a národní.

M A S A R Y K - TATÍČEK OSVOBODITEL

B E N E Š - PRESIDENT BUDOVATEL

Kdokoliv se kdy postavil proti jejich koncepci státní rai-sony a zahraniční politiky československé, přestal být českosloven-ským politikem a sešinul se do postavení pouhého gubernátora ci-zích zájmů. Po Masarykovi přišel německý gubernátor Hácha. Po Bene-šovi se dostavil sovětský gubernátor Gottwald. A s gubernátory přiš-lo násilí, krvavá zvěle, zotročení pracujících, ničení českosloven-ských životů, smrt lidem sebevědomým, svobody milovným, inteligentním - pokusy zvrátit náš vývoj a učinit z národa zase pouhé svalové roboty, bezduché, tupé stádo, předmět politiky a nikoli její podmět.

V tyto dny vzpomínáme smrti prvních dvou presidentů. I v ní jako by byli symboly svobody národa a státu československého: ne-bylo pro ně života, když pro národ nebylo svobody. Masaryk zemřel, když se již stmívalo k německému Mnichovu. Beneš zemřel půl roku po osudném únoru 1948, což byl také Mnichov: sovětský.

Ale ještě více vzpomínáme jejich života, jejich bojů a práce. Jaké to příklady mužů vzorných, mravních, žijících život nadosobní, pracovitých a bojovných! V tom byl jejich formát.

Čtyřiašedesát let bylo Masarykovi, když se za první světové války vydal do emigrace. V tom věku jiní chodívali do pense.

Masaryk však šel do boje; nejen psát a přednášet, ale dokonce vojsko organisovat, ba vést. Tento universitní profesor se ještě naučil jezdit na koni v době, kdy jiní přemýšlejí o posledních věcech člověka. Z vítězů. A jak zvítězil! Vrátil se domů jako president nově zrozeného státu, v čele svých legií pokrytých slávou sibiřské anabase. Osud byl tehdy přízniv jemu i národu. První světová válka skončila rozvratem řady velmocí a řada malých národů, které leží mezi Německem a Ruskem v severojižním pásmu od Norska až po Egypt, nabyla státní samostatnosti. Wilson tehdy vedl; sebeurčení národů bylo vyhlášeno. Jím vypukla svoboda pro malé národy utlačené až dosud pod patou Rakousko-Uherska, Turecka, Ruska a Německa.

K ČEMU JSME UŽILI TĚ SVOBODY ?

Sami jste viděli: Především k mocnému hmotnému i duchovnímu vzestupu všech, kdož s námi žili v Československé republice. Za těch dvacet let se prodloužila téměř o patnáct let průměrná délka života československých obyvatel; klesla úmrtnost kojenců; zmizela tuberkulóza jako typická sociální nemoc. Kolem městech a vesnic všude byly prstence nových domů s čerstvě červenými taškami na střeších - přirostlo obytného prostoru; vzrostl i počet chovaných kusů dobytka; vzrostly průměrné sklizeň obilí, brambor, cukrovky; chovný dobytek a šlechtěné osivo vystřídalo bývalou méněcennou pěstbu; přibýly nové, moderní továrny; v mnoha průmyslových odvětvích jsme byli srovnatelní s celým světem; naše malá země měla tak velký zahraniční obchod, dovoz i vývoz, že nám jej záviděly i země o mnoho větší. Zlepšili jsme si školství. Patnáctileté děti prošlé našimi, máštankami, měly stejně dobrou, ne-li lepší úroveň rozhledů po světě a vzdělání - až na řeč a matematiku - jako mívají osmnáctiletí maturanti rakouských středních škol. Každá generace prošlá československými školami, ano, to byli Evropané; měla morálku lidí svobodných, soudných, kritických, humanitních, sociálně pokrokových, demokratických. Radostí bylo s nimi mluvit a pracovat, zejména srovnával-li jsi je s dřívějšími generacemi rostlými za Rakousko-Uherska, anebo se současnými lidmi jiných sousedních zemí. A to jsme ještě měli z těch dvaceti let jen asi deset let trochu pohody a klidu k výstavbě. Neboť první dvě léta byla ještě plná poválečné bídy a zmatku, a později, v třicátých letech, doléhala na nás krutě, než dolehl Hitler, světová krise hospodářská.

Pravda, ne ve všem jsme docílili ideálu. Zůstala pořád ještě spousta věcí - sociálních, hospodářských, správních, politických, - kde bylo ještě třeba dále zdokonalovat, kde bylo hlavně třeba lepší morálnějších, kompetentnějších mozků, charakterů, pracovníků a bojovníků. Ale i tak jsme již dospěli k tomu, že jsme byli na Střední Evropě považováni za ostrov, ostrov pořádku a práva, ostrov poměrného blahobytu, ostrov demokracie a kultury - " československé masné oho na vodové středoevropské polévce..."

Tento

I ZLATÝ VEK ZEMĚ ČESKOSLOVENSKE

byl v myslích lidu spojen s panováním T. G. MASARYKA na hradě pražském. V jeho soumraku, způsobeném útokem Německa, vystřídala T. G. Masaryka - koncem r. 1935 - EDUARD BENEŠ. Převzal rodné lány zvelebeny. Ale byly ohroženy invasí. Jak vysoko si lid československý cenil výsledků své dvacetileté státní a národní svobody, ukázal v květnové mobilisaci 1938: nebylo na světě mobilisace tak rychlé ukázněné a bojovné, jako byla tato naše. Jenže: nebojovali jsme.

BYLI JSME ODZBROJENI

A odzbrojili nás nikoli nepřátelé, ale přátelé, a to hned dvě velmoci rukou společnou: Daladierova Francie a Chamberlainova Anglie.

Té zářijové noci roku 1938, kdy vyslancové obou těchto zemí společně přišli zlomit Benešovu vůli bránit se mnichovskému diktátu a řekli mu, že československý boj je pro ně "n e i n t e r e s a n t n ě", zlomily dvě velké vznešené země hůl nejen nad námi, ale také nad sebou a zejména nad svým postavením v Evropě. (Anglie se později rehabilitovala geniem Churchillovým. Francie však prošla za to, že nerozuměla československé a tím i evropské (a tedy i své vlastní) věci, vši hloubkou ponížení a zmatků, které pořád ještě nezdolala.)

Tak odešel již po druhé EDUARD BENEŠ, pětapadesátiletý, do emigrace. Pripadla mu těžká úloha, aby ukul znovu sílu z československé slabosti; ale protože ta byla jen součástí slabosti evropské, zejména západoevropské, nerozřešil svůj úkol zcela. Neboť jej nerozřešili, jak se později ukázalo, ani starší naši bratři ve zbrani, země západní. Za Rooseveltova vedení - zdá se, že proti lepšímu mínění Churchillovu - propadli illusi, že STALINOVÉ RUSKO uzrálo již k mezinárodní spolupráci, že období jeho světo-revoluční expanse je skončeno, že nadchází demokratisace Ruska. A proto v Teheranu, Jaltě a Postupimi dopřáli Rusku koncesí, které měly za účel udržet je ve společném boji s Hitlerem, ale konec konců umožnily po válce nečekanou expanzi Ruska ve střední Evropě a v Asii. (Československá republika se stala jednou z obětí této expanse.)

Dr. BENEŠ se za této situace pokusil smlouvou se Stalinem sklenout štít nad nezávislostí československého státu. Byla to jen neúplná svoboda a neúplná samostatnost. A trvala jen necelá tři léta. Skončila jako skončily před tím po tisíce let vždy smlouvy malých slabých s velkými a silnými; porobou, návratem k násilí, zmarem iluze, slzami, krví...

Proto jsme v třetí emigraci. S námi jsou v emigraci reprezentanti všech menších národů, kteří se ocitli v důsledku výsledků druhé světové války v mocenském dosahu sovětského Svazu. Severojižní pásmo malých národů je dnes zase porobeno, ale Ruskem, a Ruskem sovětským, Stalinovým. Náš osud bude osudem všech těchto malých národů. Nejsme sami. Ale naše odpovědnost je o to větší, oč kulturně, hospodářsky a sociálně vyspělejší zemi představujeme.

Už po třetí, stojíme před úkolem těžkým, nepředstavitelně svízelným: jak ukout sílu z naší slabosti? Emigrace, toť kus poražené armády, zaváté do ciziny. Má v sobě obvykle mnoho vlastností poražených: zmatek v hlavách, halasivé hledání vinníka porážky, mnoho odhodlání umřít v dalším boji a málo připravenosti žít v cizích prostředích a umět připravovat předpoklady dalšího vítězství.

Ano, umět - jako uměli oni, jejichž úmrtí dnes vzpomínáme.

"....KDO NA JEJICH MÍSTO?"

KDO ZDVÍHNE TEN ŠTÍT ? "

Jsme vyzbrojeni jejich ideovým a mravním odkazem? Toť otázka.

T. G. MASARYK nám slíbil, že se bude dívat jak to vedeme. My jsme slíbili, že věrni zůstaneme. To znamená, pro emigraci: věrni nejen v smýšlení, ale v činech.

Chtít ukout novou sílu z naší slabosti, to za třetího odboje zase znamená dobře zapojit československou věc na živoucí síly ostatního světa. Ale jak zapojit, když západ sám teprve zápolí v řadě důležitých bodů o své jasno, o svou orientaci, o své zaměření?

JAK? V DUCHU MASARYKOVA ODKAZU:

V DUCHU ČESKOSLOVENSKÉ JEDNOTY A OBNOVY ČESKOSLOVENSKÉ
STÁTNÍ A NÁRODNÍ SAMOSTATNOSTI A SVOBODY.

V DUCHU EVROPSKÉ A SVĚTOVÉ SPOLUPRACE.

V DUCHU DEMOKRACIE USILUJÍCÍ O POKROK HOSPODÁŘSKÝ A
SPRAVEDLNOST SOCIÁLNÍ.

V DUCHU SNAŠELIVOSTI NADOSOBNÍ I NADSTRANICKÉ.

V D U C H U P R A V D Y .

Veri Miles

14. IX. 1937

Jaroslav Seifert

Za sto let možná děti našich dětí
svým dětem budou teskně vyprávěti
o šedém ránu čtrnáctého září
na věky označeném v kalendáři.

To kalné ráno, to si pamatuj mé dítě.

Až ze všech nás už budou jenom stíny
či prach, jež čas klást bude na hodiny
života příštích, v ranním šeru
chvíle se ozve bez úderu.

To kalné ráno, to si pamatuj mé dítě.

Tu chvíli před půl čtvrtou ranní,
ten okamžik a konec umírání,
když smrt se dotkla vrásek čela
a ranní mlhou odcházela.

To kalné ráno, to si pamatuj mé dítě.

E v r o p o , Evropo, až zvony rozhoupají,
měla bys první být mezi těmi, kdož lkají,
Evropo hrozná nad meči a děly,
ve světle svící, jež se rozhořely.

To kalné ráno, to si pamatuj mé dítě.

- x -

Janko Jesenský

Prehrtá borba... V mihalniciach stíne dve tmavé svetlá
smrť nám pochováva...

Už nehladia, a my ich nevidíme jak pri poslednom
sviatku Zborova,

keď sa rozlúčiť sa prišli s námi, od rozochvenia zaslzeným
prizrieť sa životu, ktorý nad hrobami tu rozjasal sa
dvadsaťročnými....

Akdišiel... Dnes otca, brata nenie, niet úsmevu už viacej na
líci, len v srdciach zvoní staré presvedčenie jak zvon
na bratislavskej radnici

Metody komunistů a jejich tajné policie nejsou tytéž jako nacistů a Gestapa, jak jsme je poznali za války. Jsou rafinovanější. Jsou výsledkem školení NKVD, rozmnoženého o zkušenosti Gestapa, které učinilo v boji proti domácímu odboji. Špiclovský aparát je budován velmi soustavně a to nejen doma, ale i v zahraničí.

Šéfem špiclovského aparátu na ministerstvu vnitra je Jindřich Veselý. Je to málo známý muž s velmi pestrá minulostí. Byl ve Španělsku a potom, jako většina komunistů, kteří byli ve Španělsku, pracoval pro GPU. Prosedl si několik let v kriminálech různých zemí. Po válce byl nějaký čas v ústředním sekretariátu KSČ, kde vedl кадровé oddělení. V r. 1946 přešel do zpravodajského oddělení ministerstva vnitra, jehož byl skutečným šéfem. Řídí organizaci špiclovské služby v ČSR. Jeho zástupcem pro organizaci špiclovské služby v zahraničí je Artur London z Ostravska, rovněž španělák. Formálně je zástupcem ministra zahraničí. Ten rozhoduje o personálním obsazení každé funkce v ministerstvu zahraničí, ale zejména v zahraniční službě. Na každém zastupitelském úřadě je spolehlivý komunist, vyškolený ve špiclovské službě, který je nejsilnějším mužem úřadu a organizuje zpravodajskou službu v příslušné zemi. Je vždy chráněn diplomatickou imunitou, zpravidla ve funkci leg. tajemníka vyslanectví. Jeho kontrolou je pak pověřen některý z nižších úředníků vyslanectví, o jehož funkci ovšem neví.

Resignace většiny diplomatů, v poslední době dokonce dvou za spolehlivé považovaných komunistů - Brügl a Berlíně a Koksteina ve Vídni - je zdrojem nedůvěry komunistů ke všem úředníkům zastupitelských úřadů. Žádný z nich, pokud vyhoví pozvání k návštěvě Prahy, není si jist svým osudem. Zpravidla je účelem rozhovor s Londonem, při kterém v předpokojí sedí úředník ministerstva vnitra dr. Sindelář, aby si nespolehlivého nebo provinilce odvedl rovnou na Letnou do ministerstva vnitra k prvnímu výslechu.

Velkoryse je ovšem budován špiclovský aparát doma. Neomezuje se pouze na hledání a odkrývání odpůrců režimu, ale pracuje s rozsáhlou sítí provokatérů. Jsou při tom uplatňovány zkušenosti, kterých nabyli nacisté při spolupráci s komunisty v dobách nacistické okupace. Bude proto na místě něco o těchto zkušenostech povědět.

Českoslovenští komunisté se neustále chlubí obětmi v boji proti nacistům s rozsáhlou podzemní prací, kterou prý komunisté v době nacistické okupace prováděli. Každý ilegální časopis v té době vydávaný, každá partyzánská skupina je prohlašována za komunistický podnik. Stále se však vyhýbají povědět, kdo práci t. z. v. "ilegální" v době nacistické okupace řídil. Je to pochopitelné, poněvadž by museli přiznat, že jí řídilo od r. 1941 - Gestapo.

Již od r. 1938 existovalo ilegální ústředí československé komunistické strany, které tvořili: Urx, Zika, Tomáško, Teringel, Jan Krejčí a Viktor a Otta Synkové. Toto ilegální vedení, připravované ještě v době legální existence komunistické strany, bylo vybaveno všemi moderními prostředky pro ilegální práci. Řídilo vydávání Rudého Práva na biblovém papíře. Vyslalo delegáty na tajné porady - patrně Kominterny - v listopadu 1939 do Rumunska. Mělo vysílačku, která je spojovala s Gottwaldem v Moskvě. Již počátkem r. 1940 vědělo Gestapo o existenci tohoto vedení. Po zatčení pražského výboru komunistů v čele s Czabanem a zejména pak rodiny Kutnohorských, znali celé jeho složení. Nechali však záměrně vedení dále pracovat. Měli naopak zájem na tom, aby vydávalo noviny a letáky, ve kterých válka proti nacistům byla prohlašována za válku imperialistickou. Měli zájem na vydávání letáků, v nichž se štválo proti Benešovi a všem politikům v Londýně. Začátkem r. 1941 - v únoru - když padlo rozhodnutí o útoku Hitlerově na Sovětský svaz,

bylo celé vedení téměř najednou zatčeno. Vysílačka, kterou bylo spojení s Gottwaldem v Moskvě, byla dál obsluhována Gestapem. Co se tehdy všichni Gestapo z Moskvy od Gottwalda dovědělo, nebylo pochopitelně doposud v žádném oficiálním materiálu uvedeno.

Současně se zatčením prvního ilegálního výboru objevilo Gestap nitky i k dalším lidem, kteří byli pověřeni budovat náhradní vedení, k Vančurovi, Fučíkovi a ostatním. Od té doby byla práce komunistů pod přesnou kontrolou Gestapa. Dokonce pečovalo Gestapo o to, aby existoval a vyvíjel činnost orgán, pomocí kterého by mohlo objevovat a ilegální práci ochotné drobné pracovníky. Až do konce války pohyboval se na svobodě v Moskvě školený komunista Teringel, který již před válkou byl členem vedení KSČ. Po několika měsících trvající vazbě stal se, nikoliv agentem, nýbrž úředníkem Gestapa. Tento muž po celou dobu války byl expertem Gestapa pro podzemní komunistickou činnost. Znal osobně všechny komunisty, kteří přicházeli v úvahu pro vedoucí funkce v ilegální práci a rozhodoval o tom, kdo jakou funkci bude pověřen. Několik měsíců po válce zmizel a je patrně likvidován. Dalším spolupracovníkem Gestapa byl Procházka, před válkou známý kladenský komunistický poslanec. Ten byl poslán do Československa z Moskvy jako parašutista, stal se členem pětišlenného ilegálního vedení KSČ, ve kterém však již byli dva spolupracovníci Gestapa, se kterými pak spolupracoval. Domníval se, že jeho minulost a kamarádské vztahy k Moskově mu dovolí, aby i potom mohl po válce v Československu žít v ústraní na Kladně. Byl však objeven, přes odpor komunistů postaven před soud a odsouzen k 20 letům žaláře. Mnoho gestapáků skončilo "sebevraždou", protože byli příliš informováni o chování některých komunistů za války. Byli ovšem i stařeční komunisté. Z těch vedoucích však pouze redaktor Urx a zlínský švec Zíka. Nepatří k nim však Julius Fučík, který zavinil, že do rukou Gestapa se dostalo téměř 500 Čechů, z nichž mnozí byli popraveni. Od konce r. 1941 až do ledna 1945 ilegální činnost komunistů v Československu neexistovala. Úspěchy, kterých dosáhlo Gestapo v provokátorské práci mezi komunisty nemohlo se pochlubit v žádné jiné odbojové skupině doma. Komunisté se však domnívají, že metody, které se Gestapu osvědčily u komunistů, mohou nyní s úspěchem používat proti svým odpůrcům.

Plán Špiclovské služby je v podstatě stejný jako plán Gestapa v r. 1939. Soustavně vyhledávat osoby, které buď proti režimu již pracují, nebo u kterých lze očekávat, že by k této práci byli ochotni. Ty je třeba izolovat v koncentračních táborech, občas některého z nich pro zastrašení zbabělců popravít a dosáhnout tak stavu, kdy by všichni iniciátoři sebe menších akcí odporu byli izolováni od většiny obyvatelstva. Při soustavné, několik let trvající práci, po které bude půl milionu lidí v koncentračních táborech a věznicích, může mít taková práce nepochybně úspěch - dle domněnky komunistického vedení.

Odpůrce režimu dělí si komunisté na několik skupin. Pro toto rozdělení není rozhodující politické zaměření odpůrců, ale jejich charakter a pevnost. Značnou část zatčených propouští po určité době trvající zastrašovací vazbě na svobodu v domněnce, že se již ničeho neodvážejí. "Těžší případy" posílají do koncentračního tábora, odkud mají naději být po několika letech propuštěni. Jde-li o "nenapravitelného", což jest ve většině případů, je odsouzen.

Při tom však komunisté neustále hledají svoje Teringely a Procházky. A to právě mezi těmi odpůrci režimu, kteří před zatčením vyvíjeli nejhorší ilegální činnost.

O oběti je rozhodnuto zpravidla brzo po zatčení, nebo dokonce již před tím. Celý proces nesmí příliš dlouho trvat, aby nově vyrobený provokatér mohl být brzo propuštěn s tím, že k zatčení došlo z nedorozumění. Zkušenost totiž ukázala, že dá příliš mnoho práce rozptylování nedůvěry provokatérů, kteří byli dříve vězněni.

Se zavázanýma očima je zatčený převezen do věznice, ve které je vyhrazeno jedno oddělení ministerstvu vnitra. Od mlčenlivého dozorce se nikdy nedoví, kde se nachází a věsnici později opět opouští se zavázanýma očima, aby nepoznal, že byl - v donucovací pracovně v Ruzyni. Před každým výsledkem jsou mu dozorcem pečlivě zavázány oči, aby nepoznal vyslouchající. Projde několika stupni vyšetřování. Podařili se z něj vynutit doznání, je postaven před volbu: buďto na základě své výpovědi být před soudem svědkem proti všem, které prozradil a kteří budou zatčeni a být odsouzen také. Nebo být propuštěn, spolupracovat se špiclovací službou při čemž je mu zaručena beztravnost a i to, že zatýkání jeho spolupracovníků bude vždy provedeno tak, aby neupadl do podezření. Tedy přesně tak, jak to dělali někteří komunisté za války ve spolupráci s Gestapem. Po propuštění z vězení je oběť velmi pečlivě hlídána, aby bylo zjištěno, zdali neprojevíla ochotu spolupracovat proto, aby se dostala na svobodu a za hranice. Musí být stále ve styku s agentem tajné policie, kterému musí podávat zprávy o své činnosti a přijímat od něho úkoly. V případě, že je nový "špicl" již k nepotřebě, nebo příliš znám, dostane se mu odměny po vzoru GPU. Nikdy neví, kdy bude opět zatčen nebo "likvidován" a ve většině případu se uštvě sám.

S oblibou jsou organizovány provokatérské ilegální schůzky. V hotelu ŠROUBEK na Václavském náměstí je v jednom pokoji zařízen přijímací aparát pro odposlouchávání rozhovorů v řadě ostatních pokojů používaných ministerstvem vnitra pro provokatéry a jejich schůzky. Něktěrych osob pro tento případ zvláště poučených resp. vyškolených je používáno k posílání vzkazů do zahraničí.

Agenti tajné policie navštěvují podezřelé osoby a vydávají se ji za uprchlíky, kteří byli vysláni domů organizovat ilegální práci. Jaká individua pracují v komunistické tajné službě dokazuje pak nejlépe to, že peníze a cenné předměty, které zatýkáni mají u sebe, skončí vždycky v kapsách agentů. Pro tento druh "služby" byli vybráni vesměs pražští pasáci a zloději, kteří po zavření pražských nočních lokálů našli útulek v komunistické tajné policii. Štítí se jich i komunisté v uniformované strážci SNB. Často dojde ke konfliktům. V několika minulých případech zatkla SNB provokatéry ministerstva vnitra a velmi rychle si s nimi vyřídila účet dříve, než ministerstvo vnitra mohlo zasáhnout.

Špiclovská služba nepracuje jenom proti odpůrcům režimu. Je velmi rozsáhle organizována i uvnitř komunistické strany. Nikdo neví, kým je hlídán a kdo je pověřen opatřovat o něm informace. U prostých členů k zjištění jejich spolehlivosti je n. př. jenom zjišťováno a zaznamenáváno, zda-li v době sjezdu nebo oslav strany vyvěsili z okna prapor a pod. Významnější funkcionáři jsou špiclováni důkladněji a trvale. Mnohý z těch, který zasedl ještě na předsednické tribuně sjezdu strany a domnívá se být mimo jakéhokoliv podezření, bude jednou překvapen, až mu po zatčení bude přehrána rozmluva, kterou považoval za nejdůvěrnější o Sovětech, Stalinovi, Gottwaldovi nebo Slánském - podle toho, který z nich bude t. č. v sedle a nechá jej jako nespolehlivého zavřít.

Jedno je jisté. Každý si přijde na své!

P R A V D A Z V I T Ě Z Í !

OKNA DO ULICE

byla v Praze předmětem neklidu komunistické policie v době sjezdu KSČ. Nejenom proto, že nebyla všechna podle pokynů ozdobena. Při komunistických průvodech a slavnostech nelze však dobře každé okno hlídat. Proto bylo rozhodnuto, že byty s okny do ulice, zejména na hlavních pražských třídách smějí být v budoucnu přidělovány jen se souhlasem policie a pouze spolehlivým příslušníkům KSČ.

Neúspěch slovenského povstání na podzim r.1944, právě tak jako neúspěch varšavského povstání a revoluce v Praze v květnu 1945 jest nyní u příležitosti pátého výročí uváděno jako příklad zrahy západních velmocí.

Ve článku J.Putíka v "Lidových novinách" ze dne 25.6.1949 nazvaném "ojovníci a zrádci", jest Benešova vláda v Londýně obviňována z neúspěchu slovenského povstání. Jest útočeno na osobu Jana Masaryka, jakožto jednoho ze zrádců a tvrzeno, že protestoval proti ruské ofenzivě, která směřovala ku zmírnění německého tlaku proti bojovníkům na Slovensku.

Vše je dost dobré k uvádění Ruska jako jediného osvoboditele vši civilisace, zatím co podle komunistů, západní mocnosti prý hrály do rukou německých generálů.

Skutečná fakta jsou:

Rudá armáda neposkytla při povstání ve Varšavě pomoc proto, že organizátoři povstání nebyli komunisté a zájem komunistů byl, že musí být vyhubeni.

V době slovenského povstání v září a říjnu 1944 bylo západním mocnostem zakázáno dodávat zbraně letecky z Itálie, neboť Slovensko bylo v osvobozovací sféře Rudé armády. Povstání muselo být skončeno neboť Rudé armádě "prý" nebylo možno překročit horské hřebeny ze severu. Sověti nemohli připustit, aby se Slovensko osvobodilo samo neb s pomocí západních mocností. Demokráte (nekomunisté) museli být oloupeni o úspěch.

Problém válečného Slovenska podal později další strašný příklad sovětského pokřtectví.

"Vatikán nepřítel Čs.lidu" je název vysílání radia Moskvy. Říká: Papež uznal fašistickou t.zv.vládu Slovenska, věda příliš dobře vše o ukrutnostech, páchaných Tisovými fašisty. - Jestliže je toto pravdou o Vatikánu, je také jistou pravdou o Kremlu, že uznal také Tisovu vládu a vyměnil diplomatické zástupce. O tomto se pochopitelně radio Moskva nemíní.

FCI-t

KAZDODENNĚ ALESPON JEDNA REVOLTA V ČSR. FCI-ZOSS

Procesy s členy antikomunistických podzemních organizací jsou v ČSR denními událostmi. Ministr spravedlnosti Čepička, zakázal jakoukoliv zmínku o těchto procesech v tisku, protože toto by pochopitelně nesouhlasilo s chvástáním komunistů, že nynější režim jest rozhodně sledován širokými vrstvami československého lidu. Jen ve výjimečných případech, jednak proto, že není přes veškerá "bezpečnostní opatření" možno hromadné rozsudky a popravy (30 až 40 měsíčně) před veřejností utajit, jednak proto, že mají větší případy čas od času sloužít k zastrašení ostatních, udělá Čepička "výjimku" a Rudé Právo v několika rozdílných, textem se však neměnicích vydáních pak takovýto exproces uveřejní. Neodpustí si však použití této příležitosti jako nálevky, jejíž pomocí hodlá nahustiti "výchovnou lidovědemokraticko-marxisticko-leninistickou" ideologii do hlav těch, kteří by se ještě dali. Podle tajného hlášení připravovaného čs.min.vnitř, které bylo odhaleno FCI dne 26.6.1949, věděli komunisté o 48 ilegálních organizacích které vyvíjejí antikomunistickou činnost na půdě ČSR. Ve 32 skupinách ilegálního antikomunistického hnutí v ČSR jsou umístěni komunističtí "špiclové" a v několika případech jsou tyto skupiny dokonce vedeny komunisty. 16 skupin antikom. odboje úspěšně pracujících nebylo na štěstí dosud odhaleno. Jedná se vesměs o hlavní kmenové a velitelské skupiny, na které jsou pak navazovány skupiny menší.

V Litoměřicích selhal pokus o osvobození uvězněných vojáků, několik dní poté selhal další pokus odbojové organizace policejních úředníků v Praze. 30. srpna 1949 skončilo trestní řízení proti členům těchto organizací a nad našimi hrdiny byly vyneseny rozsudky: K trestu smrti byli odsouzeni: Josef Charvát, šéf pražské policie, Dr. Jaroslav Borkovec, E. Čančík, V. Polesný, K. Prokeš, V. Janda -.

Do těžkého žaláře na doživotí byli odsouzeni hrdinové: J. Komínek, B. Moravec, V. Kolář, K. Sladký, D. Skálová, V. Charvátová, D. Pánová, Dr. Jan Práger, L. Vojtěch a Jiří Kála, jemuž byl trest smrti zmáčen v doživotí. K trestům do 25 let byli odsouzeni hrdinové: J. Scheinberg, V. Novák, L. Svoboda, J. Markytán, I. Procházková, B. Havel, O. Šperla, V. Pánek a jiní.. K vypsání hrdinné činnosti těchto obětí komunistické bestiality nebylo by dostatek místa - celé knihy by o tom musely být napsány. Až na zrádce, kterého mezi sebou měli a který jest odhalen a znám, bude jejich úsilí o znovu dobytí svobody svému národu a vlasti vděčně vzpomínáno. Jest na nás všech, kteří jsme o to šťastni, že můžeme být mimo vliv katů komunistické policie, abychom v š i ch n i dokázali, že i my umíme přinášet oběti v boji proti rudé tyranii.

Kdyby každý proces projednáváný v ČSR měl být (kdyby směl být) uveřejněn komunistickým tiskem, jako n.př. v Litoměřicích, Mělníku atd, musela by první stránka denníků hlásit:

" RUDÍ ROZDRILI VZPOURU V "

v této souvislosti by mělo být zaznamenáno, že s vězněnými a vyslýchánými vlastenci jest nelidsky jednáno a že jsou mučeni těmito členy státní tajné policie:

šéf-komisař Frant. Novák, krajští inspektoři V. Křížák, A. Janoušek, V. Šmíd, komisaři - Fr. Mazourek, a kněžský adjutant Zdenek Krejčí.

Všichni jmenovaní byli přijati do služeb tajné státní policie po únorovém puči 1948, když předtím prošli zvláštním školením metod NKVD, které plně využívají. O jejich činnosti jest veden pečlivý a přesný záznam.

M U Č I T E L Z A T Č E N Ý C H P O S T Ř E L E N

jmr-JFCI

V těchto dnech byl těžce postřelen blíž hranic jeden z nejsmutnějších proslulých a nejdopornějších zjevů kriminální policie v Praze, vrchní okresní inspektor Zdeněk Bohdanecký, který poprvé v případě Choc-Šádek, použil při výslechu elektrického proudu. Inspektor Bohdanecký spolu se svým podřízeným se dozvěděl, že v jistém úseku čs. hranic do US zony Německa, přejde v určitou dobu skupina několika osob. Odejel z Prahy na zjištěné místo, ale při zatýkání přecházejících osob, kdy došlo k přestřelce, byl těžce zraněn a jeho podřízený zabit.

S T A T E Č N O S T M U Č E N Í P R E D S O U D E M

NH-JFCI

Během průvodního řízení před brněnským senátem státního soudu v Brně vedeném proti předsedovi Svazu vysokoškolského studentstva v Brně - Dr. ČANOVÍ a jeho spoluobviněným, chovala se velmi statečně spoluobžalovaná dr. Alena Ticháčková, která demonstrativně ukázala soudcům ruce, zchromlé mučením a prohlásila, že většina výpovědí byla vynucena krutým mučením.

NOVÁ MUCIRNA U JÁCHYMOVA

jmr.-JFCI

Blíže obce Ostrov u Jáchymova, byl založen nový koncentrační tábor pro politické vězně. Dosud je v něm umístěno asi 2000 lidí nejrozličnějšího povolání, především intelektuálů a svobodných podnikatelů, jejichž jedinou "zrádčivskou" činností bylo, že buď byli inteligentní, nebo byli dříve majetníky nějakého podniku. Vězňové jsou hlídáni zvláště vyškolenými strážci z řad příslušníků SNB a Závodních milic, kteří prošli kursem jak jednati s politickými provinilci. Podél celého tábora, který jest obehnan několika řadami ostnatého drátu, byly vybudovány strážní věže, opatřené telefony, světlomety a kulomety. Političtí vězňové v tomto táboře pracují na povrchových pracích v jáchymovském uranovém labyrintu. Jejich denní pracovní doba je nejméně 10 hodin. Starvování je naprosto nedostatečné. Vězňové dostávají denně nejvýše 20 dkg chleba a asi jeden litr řídké, nevyživné polévky. Tresty za provinění se v práci, nebo proti tvrdému táborovému řádu, který byl sestaven býv. vl. radou pražského ředitelství SNB Machulou, mají za následek nejhrubší týrání a samovazbu ve zvl. t. zv. bunkrech, v nichž vězeň musí po celé hodiny stát, aniž by měl možnost sebemenšího pohybu. Ostrovský koncentrační tábor, podle rozsahu budov a celkové rozlohy se má státi nuceným domovem asi 12.000 vězňů.

UČITELE NÁBOŽENSTVÍ DO ROH

Dn-JFCI

Ve snaze rozvrátit co nejvíce vnitřní strukturu církví všech vyznání, jsou pořádány ve všech krajích ČSR konference katechetů-laičských učitelů náboženství. Podle rozhodnutí komunistického sekretariátu, bude mít nyní každý učitel náboženství přidělen určitý obvod své působnosti. Všichni laičtí učitelé náboženství musí nyní vstoupiti do jednotného odborového hnutí (ROH), kde je pro ně vytvořena samostatná skupina. Zde je tedy bude hlídat sám Zápotocký.

BOJ PROTI ABSENCI DĚLNÍKŮ

Dn-JFCI

Závod Třinec na Těšínsku, si pochvaluje, že snížil absenci dělníků (t. j. meškání směn) na pouhých 7 - 8 %. Dodává však, jak drastickým způsobem bylo toho dosaženo. Dva komunisté jezdí na motocyklech za všemi dělníky, kteří nepřijdou do práce a nutí je vyhrožováním, aby práci nastoupili. Když dělník neuposlechne a nemá závažný důvod pro zameškání práce, kontrolor jej prostě udá. Trest znamená pracovní tábor a to je opravdu na pováženou - zvláště pro živitele rodin.

RUŠENÍ KLÁŠTERŮ

jmr-JFCI

V československých vládních kruzích se proslýchá, že v nejbližších dnech bude vydán výnos o rušení řádů a uzavírání římsko a řecko-katolických klášterů. Prozatím se počítá s tím, že v prvním sledu bude uzavřeno 103 římskokatolických klášterů a 4 kláštery řeckokatolické. Ve vládní schůzi se tento návrh nesetkal naprosto s žádným odporem. Není však záminky o tom, kam budou řádové sestry a bratři umístěni. Komunisté z nich nejspíše učiní svoje otroky v dolech a železárnách při nejtěžších pracích.

STALIN V BRATISLAVĚ

Ld-FCI

Na Stalinově náměstí v Bratislavě je stavěna Stalinova socha ve dvojí životní velikosti. Stalin je zobrazen v uniformě.

"NARODOHOSPODAR", hospodářský časopis čs. exulantů v Německu, uveřejnil tuto významnou zprávu: NEMCI ZE SOVĚTSKÉHO PÁSMU NĚMECKA JSOU DOPRAVOVáni ZPĚT DO ČSR. Poslední transport měl 23 vagonů. Jména některých sudetských Němců přišlých tímto transportem jsou: Kudla, Otmer, Stojáková, Pile, Walter, Olin, Sobotka atd... Pod formou proletářské organizace dochází se svolením čs. vlády-komunistů k organizování německé menšiny v ČSR, k organizovanému prosazování jejích požadavků a k přípravě německých publikací. Z jednoho oběžníku této organizace vyjímáme: Antifaschistische-Aktion-Informationsblatt der deutschen Antifaschisten in ČSR - Proletariär aller Länder vereinigt euch! Für Frieden und Volksdemokratie!

Werte Genossen und Freunde!

Die ausserordentlich grossen politischen Ereignissen in Februar 1948 haben politisch-wirtschaftliche und kulturelle Umwälzungen auch für die deutsche werktätige Bevölkerung in der ČSR gebracht. - Das Bürgertum und seine Trabanten waren die Träger des Burgeoisien-Nationalismus und deutschen Hasses. Durch seine Niederlage wurden die Voraussetzungen für die Lösung der Nationalitäten-Probleme in der ČSR geschaffen. Für uns - deutsche Werktätigen, ergeben sich hieraus grosse Entwicklungsmöglichkeiten von weittragender Bedeutung."

(Pozn. redakce: Za roztrušování zpráv, že pražská vláda přijímá sudetské Němce zpět - což jest dokázaná skutečnost, jsou lidé, kteří tyto zprávy roztrušují pronásledování a věznění.)

Počínaje 1. prosincem 1949 budou uvedeny v platnost nové československé cestovní pasy. Do 30. listopadu 1949, mají se všichni českoslovenští státní občané - zdržující se legálně v cizině hlásit u zastupitelských úřadů (vyslanectví, konsuláty) a zažádat o vystavení nového cestovního pasu.

Podle spolehlivých zpráv, musí o každém jednotlivci zvlášť rozhodnout pražské ministerstvo vnitra. V cizině se budou smět nadále zdržovat jen osoby, jejichž činnost - pobyt - jest ve prospěch nynější ČSR, dále osoby, o nichž bude prokazatelně známo, že souhlasí s lidovědemokratickým zřízením. (diplomaty, obchodní pověřenci a ostatní veřejní i "n e v e ř e j n í " reprezentanti komunistické vlády.

Osoby, kterým ministerstvo vnitra pobyt v cizině nepovolí, budou vyzvány, aby se ve tříměsíční lhůtě vrátili zpět do ČSR. V případě neuposlechnutí budou tyto osoby automaticky zbavené čs. státního občanství, jejich majetek propadne ve prospěch státu a budou považovány za nepřátele čs. lidovědemokratického státu.

Jaké stanovisko zaujmou v této věci vlády západních svecíhodných zemí - zda uznají nynější pasy či nikoliv, není dosud známo. Doporučujeme však prozatím všem, jichž se toto nařízení týká a necítí se komunisty (!), aby včas zažádaly příslušné úřady země, v níž se zdržují, o politický asyl.

ZOSS

-redakce-

S CEPY A VIDLEMI DO KOSTELA

NH-JFCI-t

Dle zpráv neustále docházejících ze Slovenska, chodí občané do kostela ozbrojeni vidlemi a cepy. Při nejmenším poplachu sbíhají se ostatní rovněž ozbrojeni občané ke kostelu bránit své kněze před zatčením. Shluky a protikomunistické demonstrace, projevy kněží o pronásledování církve v Praze v českých zemích a o izolaci arcibiskupa Msgr. Berana jsou stále častější. V obci Hluk na Moravě, Citově, Brodku, Rokytnici a j., bránili občané zatčení farářů při čtení pastýřského listu a zahnali policii. Rokytnice je n.př. převážně dělnická obec s velkým počtem členů KSČ. Na některých brněnských středních školách jsou žáci-katolíci obvyklými školskými metodami nuceni, aby podepsali prohlášení t.zv. Katolické akce. Všeobecně se očekává, že tlak komunistů zesílí, jakmile budou skončeny žně.

GOTTWALD SE BOJÍ ?

ZOSS

Podle zpráv z Prahy jsou bezpečnostní opatření Gottwalda nepředstavitelně přísná a složitá.

Hradní stráž jest na důležitých stanovištích až pětkrát zesílena oproti době, kdy se na hradě zdržoval prezident Dr. E. Beneš. Před příchodem Gottwaldovým do své pracovny, je celá místnost denně důkladně prohlédnuta - přesto, že zvláštní stráž hlídá tuto místnost ve dne v noci. Na pražském hradě v blízkosti Gottwaldovy se provádí bleskové osobní prohlídky všech úředníků. Osobní vozidlo Gottwaldovo jest před tím než tento do něj vstoupí náležitě prohlédnuto. Bázlivý a člen soukromé osobní stráže, který neustále sedí vedle šéfa musí z vozu vystoupiti a automobil jest důkladně překontrolován. Poté musí oba zase nastoupiti a nesmí se již vzdálit. Stává se často, že Gottwald odjede s jiným vozidlem, než bylo předem stanoveno a doba odjezdu, návštěva účasti na oslavách atd., není nikdy dodržována dle předem stanoveného a ohlášeného programu. Ulice, jimiž má Gottwald projížděti, jsou pod neustálým dohledem tajných agentů a těsně před každým průjezdem jsou kanalizační poklopy - buď odkryty - neb zvláště hlídány - schránky transformátorů prohlíženy - a v oknech podél stanovené cesty jsou rovněž agenti, kterým musí být pro tuto dobu dán byt k dispozici. Dle dosud nepotvrzených zpráv - používá prý Gottwald ocelové sítěné ochranné košile. Podle hlášení jenž pramení z blízkosti Gottwaldovy, jest tento značně nervosní a bázlivý. Jest velmi často do němcty opilý. Marta Gottwaldová jest proslavena mezi služebnictvem svým pedantstvím a "sekýrováním". Proslýchá se, že se hrdlá podrobit plastické operaci za účelem očištění.

HLAVNÍM VELITELEM SNB je poslanec KSČ Pavel, odborné vedení má plk. Prunar, který je stále ještě velitelem pražské posádky. Velitelem SNB pražského kraje je plk. Jahelka. Jmenování důstojníci jsou legionáři, kteří přešli do služeb KSČ.

TRANSPORT ČESKOSLOVENSKÝCH DŮSTOJNÍKŮ odsouzených z politických důvodů nebo označených za politicky nespolehlivé byl opět jako další počátkem července odeslán do uranových dolů v Jáchymově. Další transport řítající asi 1200 osob odsouzených i neodsouzených byl odeslán do SSSR.

ZRÁDCE GENERÁLA KUTLVAŠRA - plukovník H r u š k a byl zastřelen. Při prohlídce mrtvol bylo zjištěno, že dostal patnáct ran. - Vrahové fly Choce a Slavoje Šádka jsou dosud na živu. - Pokoj T.G. Masaryka na zámku byl zrušen a nábytek odstěhován do skladiště. -

Každý uprchlík, přešťastný, že se mu podařilo dosáhnout zase svobodného světa má v prvé řadě jedno velké "cukání". Napsat ihned domů o tom svém štěstí a v mnoha případech pořádně se pustit do komunistů v Praze atd. atd... Rádi sdělíme s ním tyto jeho "návaly radosti" - avšak upozorňujeme každého uprchlíka - nováčka i toho, který je již "starým mazákem" NEPIŠTE DOMŮ! Nepište domů, nechcete-li dostat vaše braché do kriminálu. Nepište ani v cizích řečích - není to moudré. Všechny dopisy jsou přesně registrované i když jsou doručovány. Všechny osoby, rodiny a příbuzenstvo politicky nespolehlivých osob jsou neustále pod dohledem - to znamená i jejich pošta je kontrolována. Důležitější dopisy jsou ofotografovány. Dopisy jsou odborně otvírány a po přečtení zase zalepeny. Jen odborník pozná, že dopis byl otevřen. Proč mají Vaši příbuzní trpět za Vaši hloupost? Neztěžujte jim jejich velké utrpení v zotročené vlasti.

A Ty milý čtenáři, který nejsi uprchlík, rozvaž si předem vše dobře, než něco napíšeš. Pro Tebe platí totéž - i když se nehodláš po dobu vlády komunistů vrátit do vlasti. Pamatuji na ty, kdož nemohou jinak a musí trpět. Nepodceňujte v tomto nepříteli. Je chytřejší než si myslíte. Neriskujte a nepočítejte s tím, že "toho oni si nevšimnou". Zatáhne síť v pravý okamžik a pak už je pozdě. Máme zaznamenány případy, že bylo dopisů z ciziny použito jako usvědčujícího materiálu k dokázání nesouhlasu s lidovou demokracií. Tím, že někdo nesouhlasí ještě není hrdina - ale nezapomeňte, že Vy tomu Vaší neopatrností zabraňujete, aby se s těchto lidí hrdinové stali.

-x-

OSUDY ZRADCŮ

Čas-t

Zprávy o tom, jak je Zápotočský nenáviděn českým dělnictvem jsou nově potvrzovány. Čepička je hlídán jako Heydrich. Ministři dr. Neuman a inž. Šlechta jsou pronásledováni anonymními dopisy a lidé jim píší, aby si vybrali stromek (!) nebo svítilnu (!). Ve stejné lásce je páter Plojhar, kterého mravně popravil sám arcibiskup Msgr. Beran. Laušman dostal z milosti jako "odborník" místo ředitele energetické ho průmyslu v Bratislavě.

-x-

STÍZNOSTI NA BBC?

ZOSS

Z Československa nám stále docházejí zprávy, v nichž se projevuje nespokojenost s vysíláním českých zpráv "Volá Londýn", které byly za poslední války tak populární. Lid doma s nedočkavostí poslouchá pravidelně zahraniční rozhlas, nejvíce Paříž. Veřejné mínění našich doma se domnívá, že v londýnském rozhlasu není všechno v pořádku - zprávy prý jsou vysílány se 24 hodinovým spožděním v porovnání s Paříží a politické zaměření a volba programu prý není v souladu s představou našich vlastenců doma. Nejlépe se líbí úvahy Sira Bruce Lockharta. Přednášky o tom, jak se pracuje na polích a zda již jsou žně v Anglii skončeny, nebo kolik snopů žita se dává do bubáků doma, nikoho nezajímají. Nevědí-li páni hlasatelé v Londýně, co mají vysílat v dnešní době poroby národa, pak velmi litujeme.... či snad je v tom politika? Věřme, že časem i to se zlepší.

-x-

V továrně Českomoravská Kolben Daněk (dříve Titovy závody) se velmi kradlo. I namontovali u vrátnice velký magnet, který vždy přitáhl toho, kdo měl nějaký kovový předmět v kapse. Tak byl několikrát přitážen i Tonda Kučera, takto předseda závodní rady. Kontrolorům dokázal, že kromě klíčů u sebe nic nemá. Za několik dní jej magnet přitáhl opět. Zavoleli proto doktora, aby jej prohlédl: "Soudruhu doktore to musí být železné nervy nebo ocelová vůle," vysvětloval Tonda. "Ale ne" pravil doktor s úsměvem - "to je tvá plechová kušna, Toníku".

-x-

FOTOGRAFIE T.G.MASARYKA a Dr.EDUARDA BENEŠE

Vlastenecká československá rodina v cizině se vyznačuje také tím, že aniž byste se museli příliš rozhlížet - spatříte na stěně obraz našich milovaných presidentů T.G.MASARYKA a Dr.ED. BENEŠE. Také různé jiné fotografie a vlastenecké obrazy charakterisující národní a vlastenecké uvědomění naleznete často v těchto rodinách. Neustále nám docházejí dotazy a žádosti o zaslání takových fotografií - rádi Vám milí bratři a přátelé vyhovujeme. Za spolupráce občanských jedinců podařilo se nám bpatřit fotografie T.G.MASARYKA a Dr.EDUARDA BENEŠE, jakož i hrobu presidenta Dr. BENEŠE, které současně s tímto číslem naším příznivcům rozesíláme. V případě, že byste již některou fotografii měli, nenechte ji doma ležet - prosíme Vás, zašlete nám ji zpět, abychom mohli udělat šťastné i ty, na něž se ještě nedostalo.

Fotografie zasíláme zdarma! S radostí konstatujeme, že velká většina našich čtenářů pochopila naši situaci a snaží se nám svými příspěvky ulehčiti starosti, které máme s finanční stránkou časopisu. Děkujeme všem a vynasnažíme se, abychom splnili to, co od nás je očekáváno a co jest naší národní povinností.

Všechny svoje milé čtenáře, zdraví jejich -redakce-

-x-

P R A V D A

V Í T Ě Z Í

organizace pro pomoc politickým uprchlíkům v Holandsku, děkuje všem dobrým vlastencům za jejich pomoc, kterou prostřednictvím POMOCNĚ AKCE - PRAVDA VÍTEŽI poskytli potřebným členům 3. emigrace v Holandsku. Děkujeme Vám, drazí přátelé za všechno a jsme Vám velmi vděční.

Českoslovenští pol. uprchlíci v Holandsku
jimž bylo P.A. pomoheno.

Adresa: Postbox 4001
Amsterdam

-x-

Těsně před uzávěrkou dochází nám tato zpráva:

V těchto dnech schválila československá komunistická vláda zákon, kterým se prohlašují všechna manželství československých státních příslušníků s příslušníky jiných států (lidové-demokratickému zřízení nepřátelských) uzavřených po 25. únoru 1948 za neuznaní.

Až nadále nebude dovoleno čs. státním příslušníkům provdát se za příslušníky západních států za železnou oponou.

Upozorňujeme na toto v souvislosti se zadržením několika bývalých čs. občanek provdávších se za cizince, které dlely v tyto dny v ČSR na dovolené, a nebylo jim dovoleno vrátiti se ku svým rodinám.

ZOSS